

ANUL XXI. (Seria II.)

Luni, 1. Aprilie n. (19. Martie v.) 1901.

Nr. 6.

Apare la 1 și 15 a fie-cărei luni st. n.
în Arad.

Proprietar-editor: Dr. Ioan Suciu.
Redactor-responsabil: Nicu Stejărel.

Prețul abonamentului:
Pe 1 an 6 coroane.
Pe jum. de an 3 coroane.

Bătrîn cuminte.

Ea: Ce aud? D-ta vorbești de speranțe într'un viitor! În anii D-tate ai face mai bine să cauți a espia trecutul. — Ori că vezi să te însori? . . .

El: Dincontră: Mă fuc călugăr. Cu asta întru în pocăință pentru păcatele trecutului meu de holteiu, dar totodată mă-se deschide calea către cliitor frumos.

Ea: Adecă viitorul ar avea să servească de acoperiș — al trecutului! E întrebare însă că zidurile puté-vor purta acoperișul!

De unde vine de să zice în țara românească: „liberalii” și „conservatorii”

(Snoavă politică.)

Ci-că pe vremea, când nu se făceau bucate în draguța de „țară”, înaltatul sfat a trimis în țara neamțului pe vornicul Cârpeală, să ceară bani pe rēvaș dela jidovul *Ali Kohn*. Dar cum jidanul naibii a cerut țara zalog pentru gologanii sei, Cârpeală, nici n'a mai stat la tocmeală, ci a plecat supărat, zicând lui Ali: „Noi lui *Kohn* — *servitorii*?! Nici-odară!”

A trimis sfatul țării mai apoi pe vornicul Stărcilă, om isteț și pricepnt, doar' de-o lasă mai eftin ovrenul. Marțafoinul dracului însă ținea moștis: „Întâi dați-mi țara și apoi vă dau paralele.” Plecat-a Stărcilă și mai supărat, spunēndu-o verde cazarului: „Asta nu să poate, *lieber Ali!*”

Ne avēnd încotro, țara a așteptat până a dat Dzeu iară grâu și beșug, binecuvēntānd cuminiția bunilor vornici. Iar spre aducere aminte urmașii lui Cârpeală și azi, când se intālneșe, se intreabă unul pe altul: „Cohnservitor?” — până-ce cei ai lui Stărcilă i-și zic: „Cum mai stām noi liberalii?”

Numai dacā o zic asta în scris, apoi o scriu după ortografia „Asociațiunei” din Sibiu, ca să nu se enci-lopēdice înțelesul.

Auzită dela Vāsălie Snop din Ţop.

Între profesioniști.

— „Cum îți-am spus, boala ta-ți gravă
Dar luând fără zăbavă
Măsură . . . și dac-ți lua
Coca-ce îți-voiu ordona,
În scurt timp te vei scula!“
Zise cu un aer grav
Medicul, unu bolnav;
Far' când ăsta'n fațu-și rise,
Ca adaus el îi mai zise:
— „Prietene, tu se curine
Să t'increzi deplin în mine,
Căci precum ști, chiar Isus
Celor vindecați li-a spus:
„Credința v'a vindecat!“
— „Doctore, neapărat
Oî eu mă incred în tine,
Cum m'ași crede în mine!“
Răspunse gemând, din pat,
Bolnavul, un avocat
Cu renume și colțat: —
„Inse, drept de vreî să-ți spun,
Preț pe știința ta nu pun;
De medici mă îngrozesc,
Dac-ți stau și mă gândesc:
Că voi pe cați și-ați trimis,
„Vindecând“ — în paradis!“ . . .
— „De-ar fi chiar adevărat“
— „Medicul i-a replicat —
Oî și eu să fi trimis
Pacienți în paradis
Tot mi's vinovat, ca tine:
Că — le merge-acolo bine.
În timp-ce clientuți tei
Gem și plâng, ca vâi de ei,
Căi mai mult'i, nerinovați.
Prin temnițe infundați!“

Cărăbuș.

Îapa din Bănat.

Neica Radu din Lugoj
Are'n pivniță un „Bloj“:
Un butoi cu vin „bordo.“
Ce i zice „Boros-hordó“.
Din acest butoi s'adapă
Din Lighet — o biată îapă,
Urgisită, răpciugoasă,
O teahală pecațoasă!

Îapa asta mult vestită
Nu-și cruță nici o copită.
Că-aleargă din sat în sat,
Ca tot calul „deshămat.“
Alergând, a flămânzit
În Dragșina când a sosit.
Aici vezând satul mare,
Trifoiște'n beșugare:
S'a pus Murga la pășune,
De-î bătea gura tot spume! . . .

Pe când se credea la largul,
Eată că vine argatul:
Cu un biciu de curelușe
Și dă Murgei peste gușă, —
Încât fugind pân'acasă,
Gata „spiritul“ să-î iasă!

Morala:

„Nu umbla'n ce nu-î al tei,
Că te-or frige, dragul meu!“

Ducipal.

Kiks tipografie.

„Vulturul“ face amor (u), dar nu satură (i). . . !

Cerbul (c) prim din diecesa Aradului a ales de
sucesor — deputat sinodal pe dl. Ixpravnic (s).

Intreabă de burtă (s), ce valoare au acțiunile „Ti-
pografia“ (T) din Sibiu.

„Dapelul“ e cu lin'e (m) și salm (c) redăctat.

Când profesorii ajung în conflict cu elevii, aceas-
ta situație se poate numi gravă (e).

Buletinul semanarial din Arad.

Oamenii munciți.

— Dar cum te simți, ca călugăr?
— Apoi să vezi, omul totuși trebuie să aibă și ocu-
pație, număicât aceea nu este ertat să degeneze în —
muncă.

Grigi familiare.

Eu: În fine te ai trezit din chefuri!

O săptămână nu te-ai mai văzut copiii tei! —

El: Bine zici, așa-i — copiii încă avem!

Ambiție.

El: Ne-am primbiat 2 ore întregi, acum haid acasă, să vedem de copii.

Ea: Pe un Dumnezeu nu! băbățele. Vino mai de vre-o câteva ori în sus și în jos pe promenadă. Capăt „migrain“ dacă n'o faci asta.

El: Dar pentru-ce atâta oboseală?

Ea: Nu mă pot lăsa învinsă de doamna Curechi. Dacă ne depărtăm mai de grabă, ar crede lumea că recunosc și eu a fi pălăria ei cea nouă mai frumoasă decât a mea . . .

Ce e de necrezut ?

Ca la „banca preotască“ contemplată de Dr. Șpanu, să poată ajunge *altcineva* de „director execuțiv“ și un finanțierul metropolit Mețianu ;

ca părintele protosincol Natie să fie din princip pentru stîrpirea tuturor *iesușilor* de pe fața pămîntului ;

ca „fratî“ fiind acum, preacuvioșii Augustin și Roman să nu se *îubească* reciproc ca frațî ;

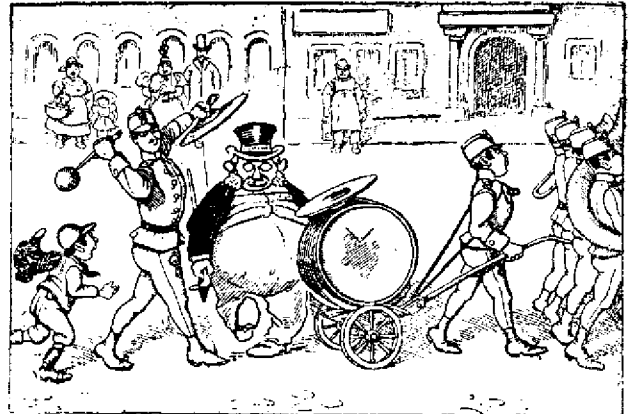
ca acționarii „Tipografie“ din Sibiiu să alle de prea micî *tantiemele* și de prea mari *dividendele*.

ca să treacă o lună de zile fără de un „grand-chef“ *Des-flamurat*.

ca dl Hașdeu, laudând pe nou-recipiatul academi-cian, să se fi provocat și la „*Imitațiunile*“ lui Ioan de Buceci.

Profetul, psalmistul, poetul și marele Antispiritist **David**, în colaborare cu toți corectorii alungați din **Cuina „Tribunei Poporului“**, s'a pus să lucreze o epopee națională—confesională, intitulată : „**Cicioiada**.“ —

Țindarata — Bum!

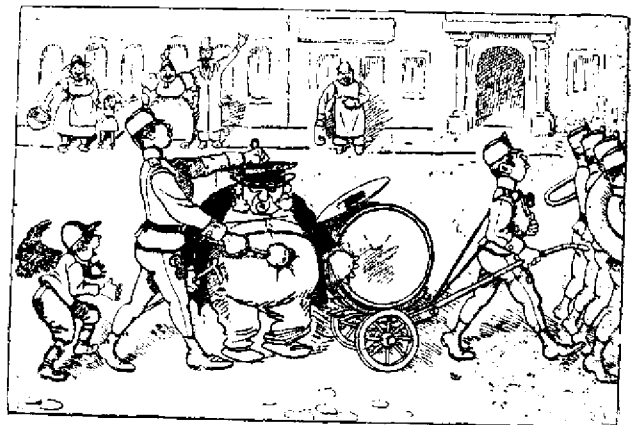

Sună marșul, lume'ascultă ;

Soldații — și ei se uită

La fetele din ferești,

Ca la ființe îngeresti.

Așa apoi s'a'ntemplat,

Că dobașul flusturat

Dă în *burtă*, *chilipir*

Și nu'n dobă : — „*Ăj-Weh*, mir!“

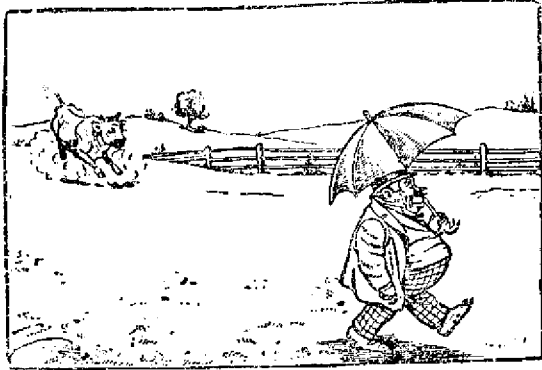
„**Părintele**“ — coconaş Eusebiu — Evghenie, fiitorul stareț în nou înființanda mănăstire la Tornea, căzînd de ună-zî la pămînt, a avut noroc în nas: da, zău, își spărgea capul! —

Barometrul casei.

Bărbatul. — Tocmai așa, dragă nevestă, doctorul m'a asigurat, că o să mi dispară cu totul reumatismul.
Nevasta. — Dar atunci cum o să facem ca să aflăm, când se schimbă vremea?

În „ocolul“ taurului.

I.

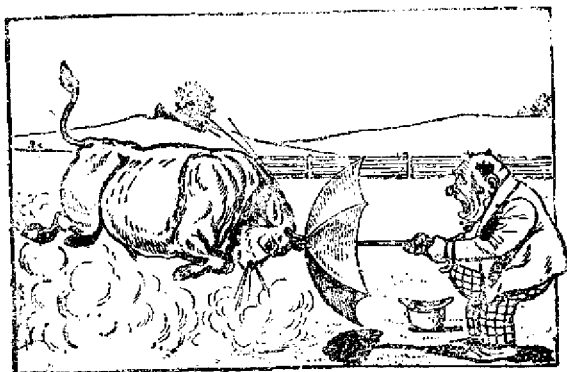
Savantul Pop și el odat'
 În „curtea bicii“ a intrat.

II.

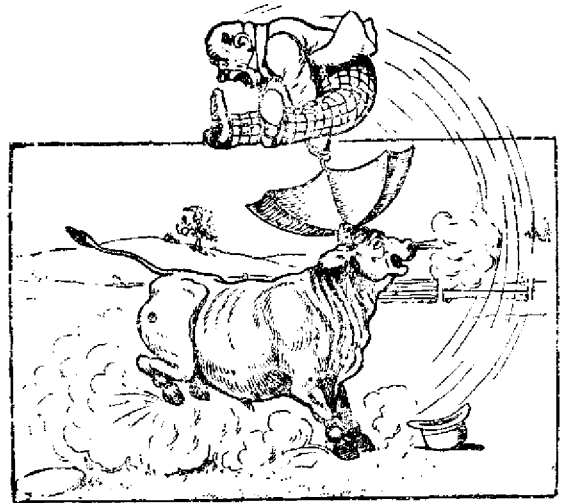
Taurul cum îl zărește,
 Îndată spre el pornește.

III.

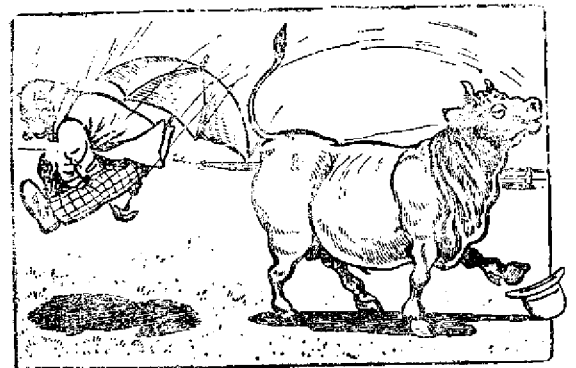
Umbrelă din „sancta“ Rumă,
 Vai, scapă-mă, că nu-i glumă!

IV.

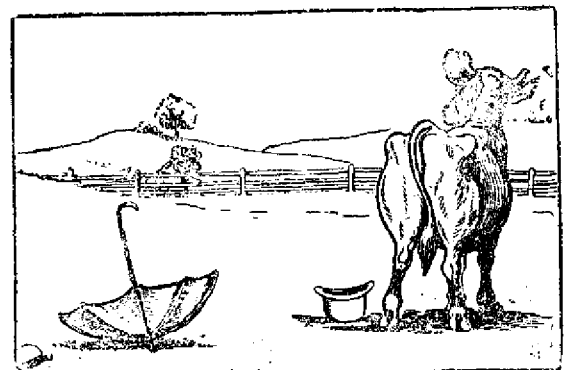
Și nu-i primul „salt mortal“
 Ce-l face acest fișcal.

V.

Taurul e mulțumit
 Cu forța-i de — neunit.

VI.

Iar' Pop peste 'ngrăditură
 Sare — și tace din gură! *)
 Fie-î de învătătură . . .

Sistul.

*) Asta una nu o cred! Culegătorul.

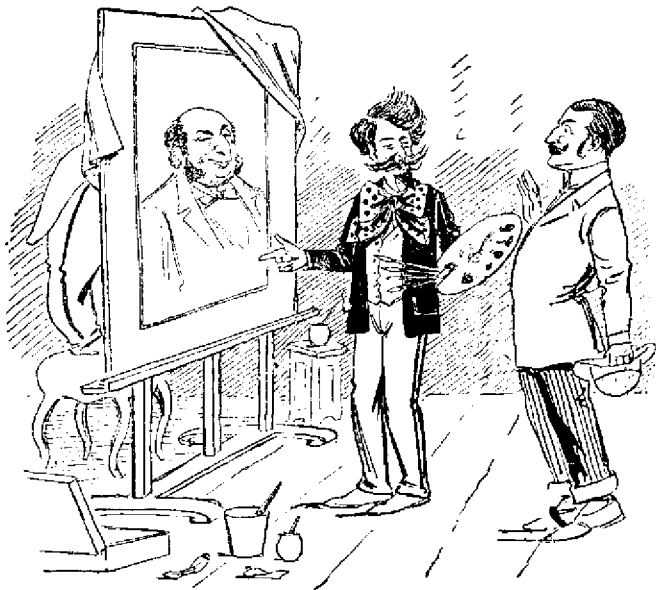
Intre amorezați.

— Dragă Iulie, mi-e teamă că fratele meu știe de relațiile noastre.

— Și eu sunt sigur! Eri mi-a cerut împrumut zece coroane.

Frapări pe rînd.

(mutatis mutandis.)

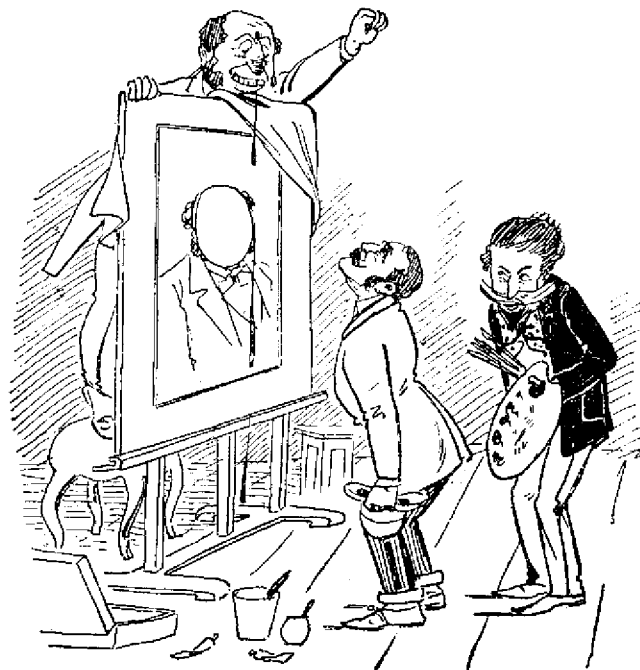

Pictorul *Pro-Kerl* prezintă Reverferentului *Romanic* un portret în ascuns pregătit al cuconășului *Grèvy* Hamzeles din Sominer. *Romanic* stă pe un moment **frapat** în fața portretului uimitor fidel reușit.

Indată-ce observă însă, că e o păcălitură la mijloc, nici *Romanic* nu se lasă, ci: **prinde portretul de — nas!**

Acum *Pro-Kerl* e — **frapat!**

Astfel a cșit la iveală: cine stă dindărutul portretului *fals — fidel* al *Ms. Grèvy*.

Adică cuconășul *Hamzeles* însuși.

'*L-a pornit sângele pe nas!* De necaz dă alarm în „*Trib-gaz-trola*“ din peană „*măg-lașă*.“

Și toata lumea românească, uniată și neunită, stă — firește, în diferit sens — **frapată**.

Peoverbe modernisate.

Satul arde — domnișoara să frizează.

*

Cine-î voinic, nu să teme de — critic.

*

Azî mie, mîne — esecuție.

*

Tăcerea este — averea.

*

Vremea bună să cunoaște după — o săptămînă de ploaie.

*

Aî carte — miseria nu-î departe.

*

Bate ferul pînă — aî ciocan.

*

Turcul te bate — dar Ungurul te mai și închide.

Pilaf.

TANDA ȘI MANDA.

T. Cunoști măi pe doftoru Ștrocală lipoveanul?

M. De nu l-aș cunoaște! Cunoscu-l și toată vița lui dela Bîrsa.

T. Ce zici dar la epistola lui „deschisă,” publicată până și în „Controla,” în care necinstește pe un brav bărbat din Lipova; apoi la imbulzirile lui după directorate, deputăție și alte onoruri — din grația neamurilor?

M. Frate! Mari neîndreptățiri se fac pe lumea asta! Vezi, toți cei ținuți sub pază colo la „Leopoldi-Feld“ ar trebui până'n unul — eliberați.

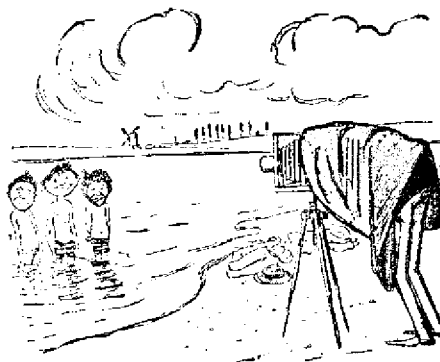
T. Nu te înțeleg.

M. Iese, că tu nu cunoști pe doftoru Ștrocală. Altcum ai pretinde și tu cu mine d'împreună, că până-ce poate umbla el — *liber*, e o nedreptate mare a ține pe ceia la „Leopoldi-Feld“ — *sub pază*.

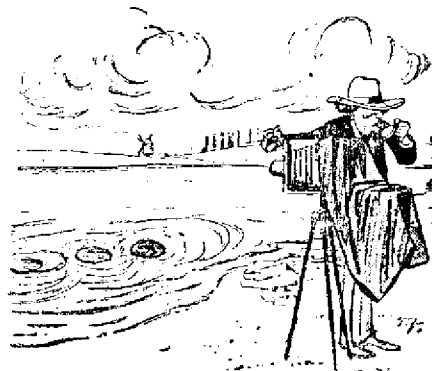
T. Griji măi, că prota Girafu nu se lasă de el.

M. Păi mă! Tu nici pe prota nu-l cunoști! Sunt la fel: *pot fi internați deodată amîndoi* . . .

II.

III.

Fotografia :

ANECDOTE.

— Dacă ai avea o patacă de cinci coroane cu care n'ai ști ce să faci, mi-ai împrumuta-o?

— Da, ține!

— Dar asta e falsă!

— Păi, tocmai d'aceea ț-i-o dau împrumut.

* * *

O descoperire.

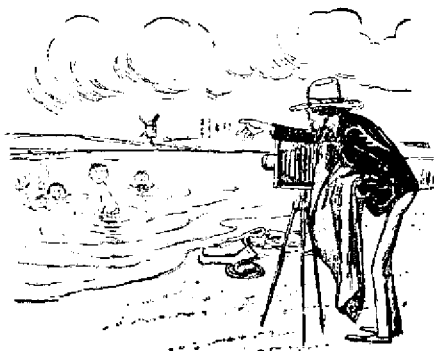
— Știi, dragă Bartolomeu, că Maria noastră trebuie să iubească pe fiul d-lui Iosifescu, care e acum cu ea în salon.

— De ce?

— Pentru că ori de câte ori e cu el, nu se mai aude cântând nici cu vocea nici din piano.

Întreprindere nereușită.

I.

Gentl'menice.

Doi ghigherli, bine'nbrăcați.
Cu binoclu, mănușați,
Pentru-că s'aū fost călcat
Pe picioare nprumutat.
Unul l' altul se rēsti,
Cum o fac „gentl'menii“ :
„Boi!“! unul din ei zice.
„Măgar!“ caută să-i relice
Celalalt, și cu schintei
În ochi, sē „ficează“ ei.

Un alt domn, pe lângă care
Se'ntemplase „casul“ mare,
Neștiind el românește,
Că îi-se presint' gândește;
Gratios le zice dar:
— „Mē bucur Monsieur Măgar!“
Și mai adauge din nou:
— „Tot-așa, domnule Boi!“
. . . Tablou!

Cărăbuș.

Prota Teacă.

Acum înțeleg manierele „ncamurilor“! În afacerile lor bisericești ne lasă să ne amestecăm, ba ei recurg la sprijinul moral(?) al foilor de colorit catolic; când vine însă vorba de băncile „familiare“, atunci — nu ne mai cunosc! . . .

Popa Bontilă.

Trebue să recunosc, că prota Hamsca a făcut primul pas spre îndreptare. Aud adică-te, că în adunarea generală a „Timișanei“ a protestat energic în contra amestecului catolicilor în afacerile noastre — de bancă.

„Badea“ din Buteni.

„Badea“ n'are școală'n sat,
Nici „moară“ de măcinat:
Școala lui e la străini.
Iară moara prin vecini!
Pe popor nu-l bagă'n seamă,
„Paurii“ nu-s d'alui seamă!
Khobi ride, Șmüle zice:
— „Astha popele voinice,
Khe vinit la școla nost,
Nu șede tot între prost!
Auzi, măi, „Bodică“ dragă,
Nu lua lucrul de șagă:
Grijă de turma românească.
Lasă pe cea ovreiască;
„Prin vecini“ nu mai umbla,
Că m'oiu pune'n calea ta
Și'ti voiți trage una, două,
De ți-a plesni pelca'n nouă!

Popinteū Găvrilă.

Deposit de giuvaeruri, ciasornice si argintării.

Bogat asortiment de ciasornice cu pendulă, de perete și deșteptătoare.

Fondat 1867. **I. Grallert și fiul** Fondat 1867.

ciasornicar și giuvaergiu

Arad, piața Andrassy Nr. 24.

Reparațiuni de tot felul de ciasornice și giuvaere se execută prompt.

 Prețurile cele mai moderate.

Resultat minunat!

	Absint		Alaș	
Anisete	<p>Nu e mai dulce! ca lichorul de casă, pe care fiecare damă în mod ușor îl poate prepara. Prețul unei sticlute e 60 fileri. care e deajuns la prepararea unui litru de lichor fin.</p> <p>Vojtek și Weisz prăvălie de drogherie și parfumerie în ARAD.</p>			Nuci
Beneďictin				Cafea
Chatreuse				Maraschino
Caracao				Portocale
Rum				Vanilie

Mulțumire generală!

Invitare la abonament

la

„GURA SATULUI“

foie umoristică în Arad

apare la 1 și 15 a fiecărei luni st. n.

Prețul prenumerării

Pe restul anului curinte C. 4.50

Pe jumătate de an C. 3.—

Administrația.

